

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010169
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6315010169.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovaného T. A., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. 12. 2015, o odvolaní obžalovaného T. A. proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/75/2015 zo dňa 15.10.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného T. A. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T/75/2015, zo dňa 15.10.2015 bol obž. T. A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22.04.2014 v čase približne o 19.00 h pri chate pod vlekom v lokalite Chvatimech, katastrálne územie S., vypustil z tam nachádzajúceho sa koterca dvoch psov, jedného rasy nemecký ovčiak a druhého kríženca nemeckého ovčiaka, o ktorých sa dlhodobo stará, hoci mal vedomosť o agresívnej povahe týchto psov, ako aj o skutočnosti, že v nedávnej minulosti došlo zo strany týchto psov k opakovaným útokom na ľudí a psov prechádzajúcich v blízkosti tejto chaty, následne po vypustení tieto psy ušli a rozbehli sa k ceste vedúcej poza chatu, kde napadli tam sa prechádzajúcu V.. P. E. a jej psa, ktorého menovaná vzala na ruky v obave o jeho život, pričom v dôsledku tohto útoku utrpela poškodená V.. P. E., nar. XX.XX.XXXX hryznú ranu na palci ľavej ruky a hryznú ranu na pravom stehne, ktoré si vyžiadali dobu liečby a práceneschopnosti v trvaní prinajmenšom 14 dní.

Za to mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, pričom výkon trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov.

Súčasne okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej V.. P. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W., M. XXX/XX, škodu a to bolestné vo výške 329,60 €.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obž. T. A. , ktoré aj prostredníctvom svojho obhajcu dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že psy obžalovaného hryznú rany poškodenej nemohli spôsobiť, keďže pred vypustením im založil náhubky. Poškodená po údajnom napadnutí jeho psami nepovedala, že je zranená a ani on na nej žiadne zranenia nevidel.

Obžalovaný sa ďalej vyjadril k výpovediam poškodenej a jej rozporom, s ktorými sa podľa obhajoby súd nevysporiadal. Navyše sa súd nezaoberal situáciou, ktorá incidentu predchádzala a to, ako sa presne poškodená správala a z akého dôvodu malo dôjsť k jej napadnutiu psami obžalovaného, či napr. sama svojím správaním ich neprovokovala. Pokiaľ ide o zranenia, ktoré utrpela poškodená v dôsledku pohryznutia psami obžalovaného, si ani nevšimla a zistila ich až následne a asi po dvoch hodinách vyhľadala lekárske ošetrenie. K dobe liečby poškodenej obhajoba konštatovala, že je otázne,

či poškodená svojím konaním sama nepredĺžila dobu liečby, keďže nepodstúpila liečebný režim. Navyše podľa tvrdenia znalca zranenia na prste spôsobil poškodenej jej vlastný pes. Pokiaľ by bol pes poškodenej opatrený náhubkom, tak nemuselo k tomuto zraneniu dôjsť.

Podľa obhajoby je veľmi nepravdepodobné, že by psy obžalovaného zaútočili na psa poškodenej alebo na poškodenú samotnú. V tejto súvislosti je nelogické, ak poškodená tvrdila, že svojho psa bránila na rukách, spadla na zem a jej pes pri útoku psov obžalovaného neutrpel zranenia, pričom poškodená uvádzala, že psy útočili na jej psa nie na ňu. Nie je teda vôbec zrejmé, ako mala byť pohryzená na stehne, ktoré mala v čase údajného útoku psov na jej psa na úplne inom mieste, ako mal smerovať útok. Tieto skutočnosti skôr priamy úmysel a úmyselný útok psov obžalovaného na poškodenú alebo jej psa vylúčili.

K znaleckému posudku znalca z odvetvia kynológie A. Q. M. obhajoba konštatovala, že znalec vychádzal pri podaní znaleckého posudku len z listinných materiálov poskytnutých vyšetrovateľom a to najmä z fotografií zranení poškodenej, ktoré neboli zhotovené odborne s mierkou. Znalec pokiaľ ide o zranenie na palci poškodenej sa priklonil k záveru, že ho spôsobil jej vlastný pes. Zo záverov znaleckého posudku a vyjadrenia znalca jednoznačne nevyplynuli skutočnosti o zodpovednosti obžalovaného za zranenia poškodenej. Podľa obhajoby nebolo ani preukázané, že psy sa pohybovali mimo chovného priestoru. Psy obžalovaného sa pohybovali na súkromnom pozemku a boli zvyknuté sa pohybovať aj v jeho okolí. V závere odvolania obhajoba napadla postup orgánov činných v trestnom konaní počas prípravného konania, ktorý bol podľa jej záverov v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. , pričom obhajoba súdu ozrejmila obsah tohto ustanovenia. V tejto súvislosti poukázala aj na uznesenie NS SR, sp.zn. 2To/6/2012. Preto je obhajoba toho názoru, že nebolo preukázané, že psy obžalovaného skutočne zaútočili na poškodenú, neboli objasnené presné okolnosti, ktoré mali takémuto útoku predchádzať a nebolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním porušil dôležitú povinnosť. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby napadnutý rozsudok bol zrušený, keďže nebolo preukázané, že ku skutku došlo a obžalovaný z toho dôvodu, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, prvostupňový súd podľa neho zistil správne skutkový stav a obžalovanému uložil primeraný trest, z ktorého dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa cíti nevinný, o svojich psov sa stará. V tom čase mali náhubky, nevie, prečo sa dostal až pred súd, na neho sa sťažuje jedna a tá istá osoba. V závere svojho vyjadrenia sa obžalovaný pridržiaval návrhu svojho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. A. je nedôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr.por. súd dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a prečo dospel k takým skutkovým záverom, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku. V tomto smere aj odvolací súd sa stotožňuje s hodnotením dôkazov prvostupňovým súdom a výpoveď obžalovaného musel tak isto vyhodnotiť ako účelovú, ktorá mu mala zabezpečiť zbavenie sa trestnej zodpovednosti, alebo túto znížiť na minimum. V tejto súvislosti obžalovaného usvedčuje z trestnej činnosti samotná výpoveď poškodenej, ktorá jednoznačne konštatovala, že to boli práve psy obžalovaného, ktoré ju napadli a pohryzli ju na stehne, pričom svedkyňa rozhodne odmietla tvrdenie

obžalovaného, že psy mali v tom čase nasadené náhubky. Výpoveď poškodenej potvrdzujú aj listinné dôkazy, ako aj znalecký posudok o zraneniach poškodenej znalca z odvetvia kynológie A.. Q. M., ktorý opísal mechanizmus vzniku zranení poškodenej a v konečnom dôsledku aj sčasti výpoveď samotného obžalovaného. Z odborného vyjadrenia znalca z odvetvia chirurgie a traumatológie V.. M. J. mal súd preukázané, aké zranenia utrpela poškodená napadnutými psami a dobu liečby týchto zranení, pričom liečbu v trvaní 14 dní znalec považoval za primeranú ku vzniknutým zraneniam.

Krajský súd preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi preukázané, že obžalovaný T. A. sa v kritickom čase dopustil trestnej činnosti tým spôsobom, ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a preto okresný súd správne právne kvalifikoval jeho konanie ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., pretože inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z jeho postavenia a uloženému podľa § 4 ods. 1 zákona č. 282/2002 Z.z. , ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov.

Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému, keďže pri jeho ukladaní prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona bol povinný prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery. U obžalovaného nezistil žiadnu z poľahčujúcich ani priťažujúcich okolností, z uvedeného dôvodu mu uložil trest v zákonom stanovenej trestnej sadzbe vo výmere 5 mesiacov, pričom vzhľadom na osobu obžalovaného mu výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Aj podľa krajského súdu takto uložený trest obžalovanému je potrebné hodnotiť ako výchovný a primeraný k jeho konaniu.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia a na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemal o týchto dôvodoch žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného, k tomu odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na dôkaznú situáciu nemohol k týmto námietkam prihliadnuť, keďže tieto mali za cieľ zbaviť obžalovaného trestnej zodpovednosti, alebo túto obmedziť na minimum. Predovšetkým sa krajský súd nemohol stotožniť s námietkou obhajoby pokiaľ ide o spochybňovanie výpovede poškodenej, keďže táto zrozumiteľne a podrobne opísala priebeh skutkového deja, pričom nepripustila iný záver ako ten, že ju napadli psy obžalovaného, ktoré v tom čase nemali nasadené náhubky. Tento záver poškodenej potvrdzovali aj zadokumentované zranenia poškodenej. V tejto súvislosti však krajský súd vzal do úvahy, že zranenie palca poškodenej spôsobil jej vlastný pes, pričom tento záver však na právnej kvalifikácii nemohol nič zmeniť, pretože pes poškodenej reagoval len na útok psov obžalovaného a preto jeho uhryznutie zo stresu z útoku veľkých psov je v príčinnej súvislosti s týmto útokom a preto za toto poranenie zodpovedá tak isto obžalovaný. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením obhajoby, že psy obžalovaného sa v čase útoku pohybovali na súkromnom pozemku, čo mal súd vyvrátené výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol, že psy boli v tom čase na obecnom pozemku. Vzhľadom na dôkaznú situáciu nebolo možné sa stotožniť ani so záverom obhajoby, že nebolo preukázané, že psy obžalovaného skutočne zaútočili na poškodenú, pretože tento záver obhajoby je v rozpore s vykonanými dôkazmi. Preto odvolací súd neprihliadol ani na ostatné námietky obhajoby, ktoré odvolací súd musel vyhodnotiť ako účelové.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, aj v tomto prípade okresný súd postupoval správne, keď priznal poškodenej náhradu škody, ktorú si uplatnila riadne a včas v trestnom konaní za bolestné vo výške 494,49 € (30 bodov po 16,48 €). Na takto uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou však okresný súd správne aplikoval moderačné právo a poškodenej znížil náhradu škody o jednu tretinu na sumu vo výške 329,60 € tak, ako to prvostupňový súd odôvodnil v napadnutom rozsudku.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného T. A. zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.